ANUL III—No. 669

EDIŢIA ANTEIA

MERCURI 14 NOEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI SI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găsesce de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas*.
Din **STREINĔTATE**, direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

SOLIA LUI MITIŢA
Reptilele
INSTITUTUL DE HYDROTERAPIE
Urmarile krahului din Londra
ALEGERILE DIN ITALIA
Succesorii Regelui Olandei
UN POD PESTE MARE
Macelul de la Feldra
PESCARUL
MORŢI şi VII

Bucurescĭ 13 Noèmbre

Solia luĭ Mitiţă

După o tăcere de câte-va zile, Mitiţă Sturza şi-a publicat în ziarele liberale rezultatul solieĭ sale la Rege.

Carol I *ar fi* ascultat *cu multă bună-voinţă expunerea situaţiuneĭ*, făcută de Mitiţă Sturza şi *ĭ-ar fi promis că va veghea ca legile să fie respectate.*

Mărturisesc că un om maĭ puţin pehlivan de cât Mitiţă putea să croiască o minciună de acest calibru într'un timp maĭ scurt.

Cum? Treĭ, patru zile de chibzuinţă trebuie unuĭ om, care şĭ-a perfecţionat talentul de politician 12 anĭ la şcoala luĭ Carol I, pentru a spune că Regele l-a ascultat cu bună-voinţă şi ĭ-a făcut promisiunĭ în doĭ perĭ, când lucrurile s'aŭ petrecut tocmaĭ pe dos?

Să nu creadă ceĭ doĭ perfizĭ, carĭ duc de nas partidul liberal-naţional — în care se află foarte multe elemente bune—să nu crează Mitiţă Sturza şi Ioan Brătianu, că modul cum cel d'întâĭ a fost primit şi tratat de Rege e un mister.

Eŭ am informaţiunĭ pozitive, din carĭ rezultă că M. Sa a desaprobat în termeniĭ ceĭ maĭ viĭ atitudinea insolentă a colectivităţeĭ şi că ar fi dat a înţelege soluluĭ eĭ, că prea se grăbesc cu dorul de a veni la putere.

„Nu puteţĭ contesta că în aceştĭ din urmă doĭ anĭ s'a făcut un progres. Sub D-voastre alegerile nu se petreceaŭ în aşa linişte“.

Şi când Mitiţă se încercă să dovedească ingerinţele comise de guvern rugând pe Rege să intervie *„pentru a pune ţara în posesiune de sine-şĭ“*, M. Sa ar fi rĕspuns:

„V'am lăsat 12 anĭ la putere, pentru că n'am voit să fiŭ neconstituţional. Aţĭ avut majoritatea în acest timp şi de aceea aţĭ stat la putere. Imĭ pare rĕŭ, că deja Mi se impută ca ceva inconstituţional căderea D-v. de la putere, deşi aveaţĭ majoritatea în ambele Camere“.

D. Mitiţă Sturza, atrăgĕnd atenţia Regeluĭ asupra necesităţeĭ ce are de un guvern sprijinit pe un partid compact şi cu resunet în ţară, pentru a impune convenţiile comerciale—impopulare— ce sunt a se încheia după 1891 şi susţinĕnd că guvernanţiĭ actualĭ nu formează un partid unit, Regele 'ĭ rĕspunse:

„Necompacţĭ, saŭ rezleţiţĭ, nu puteţĭ nega, că conservatoriĭ de toate nuanţele aŭ azĭ majoritatea în Parlament. Eĭ vor vota convenţiile. Eŭ nu pot să calc Constituţia şi să-ĭ alung de la putere, când aŭ majoritatea în ambele Corpurĭ legiuitoare.“

Se zice, că Regele a mers atât de departe cu asprimea observaţiilor Sale, în cât solul Mitiţă ar fi întors vorba, pentru a nu maĭ auzi lucrurĭ neplăcute.

Vestea acesteĭ primirĭ a soluluĭ eĭ a scos din ţiţânĭ pe colectivitatea şi a zăpăcit'o aşa, în cât n'a ştiut cum să anunţe rezultatul solieĭ. Ierĭ, în fine, *Voinţa Naţională* a publicat banalitatea de care am pomenit la începutul acestuĭ articol.

Şi acum, după ce am arătat cele două versiunĭ, nu ştiŭ ce să înfierez maĭ întâiŭ: neruşinarea soluluĭ colectivist, care s'a dus să cerşetorească puterea oferindu-se a sili ţara să înghiţă hapul convenţiilor ce nu-ĭ convine; saŭ cinizmul Precupeţuluĭ Incoronat, care ştiind că poate să'şĭ facă treburile şi cu nuanţele conservatoare, îmbracă masca unuĭ constituţionalizm excesiv şi nepotrivit cu firea Luĭ, declarând că nu poate lua puterea din mâna unor oamenĭ, carĭ aŭ majoritatea în Parlament.

Nu voiŭ să amintesc acestuĭ Precupeţ, că a dat puterea pe mâna junimiştilor, pe calea cea maĭ neconstituţională, căcĭ am ajuns să confund în acelaş vas şi constituţionalizmul şi neconstituţionalizmul regimuluĭ monarhic, pentru care Constituţia şi toate legile sunt ~~haine cu multe feţe şi se îmbra~~că după împrejurărĭ.

Dar ceea ce mĕ revoltă, ceea ce trebue să provoace indignarea cea maĭ nemărginită în inima orĭ căruĭ om cinstit, este perversitatea, lipsa de scrupul şi de iubire de binele obştesc, care caracteriză apucăturile—nu ale întreguluĭ partid liberal—dar ale luĭ Ion Brătianu şi Mitiţă Sturza.

Pentru aceştĭ doĭ oamenĭ fără suflet, un popor întreg în suferinţă—poporul român — par'că nicĭ nu există. Eĭ nu vor să ştie ce dorurĭ, ce nevoĭ are acest nenorocit popor, pe care în timp de 12 anĭ, s'aŭ silit a'l face să se deprindă cu jugul uneĭ tiraniĭ pe cât de ascunse, pe atât de apăsătoare.

Lor le trebue puterea pentru foloasele ce ea aduce şi puterea este în mâinile unuĭ Negustor, care o vinde cuĭ dă maĭ mult.

Abia căzut sub povara păcatelor nenumĕrate ce a comis, I. C. Brătianu se ridică din noŭ şi trimete pe Mitiţă, pe omul cel maĭ pervers, în solie către Depozitarul potereĭ pentru a'I face oferte, sigurĭ fiind, că dacă El ar fi dispus a deschide licitaţia, nimenĭ n'ar putea oferi un preţ ca al lor.

Dar Precupeţul are memoria bună. El n'a uitat mişcarea provocată în ţară în ultimiĭ anĭ aĭ colectivităţeĭ roşiĭ. Iĭ este frică să-ĭ aducă iar aşa de curând la putere, pentru că s'ar putea prea bine ca mişcarea de rĕsturnare, ce s'ar ridica din noŭ, să'L prăbuşească şi pe Dînsul.

De aceea Carol I, rînjind, a vorbit de constituţionalism luĭ Mitiţă, intimul Sĕŭ.

Este însă foarte cu putinţă ca de ceea ce-I e frică să nu scape.

Dacă în ţară, sub un guvern colectivist, se poate face o mişcare antidinastică cu şanse de succes, sub alt guvern, colectivitatea opozantă are în rîndurile sale conspiratorĭ şi chiar asasinĭ.

Un liberal independent.

TELEGRAME

BERLIN, 12 Noembrie.—Reichstagul se va întruni la 2 Decembrie; se va ocupa maĭ ântêĭ de alipirea Heligolandeĭ la Germania.

Camera a trimis înaintea uneĭ comisiunĭ de 28 membri proiectul de imposit asupra venituluĭ.

Importul porcilor din Italia a fost autorizat pentru abatoarele publice a 30 oraşe prusiene.

PARIS, 12 Noembrie.—S'a format un comitet la Paris sub numele de „comitetul Africeĭ franceze“ pentru a desvolta prin toate mijloacele influenţa comerţuluĭ francez în Africa; comitetul se compune din numeroase notabilităţĭ ale armateĭ, ale parlamentuluĭ şi ale comerţuluĭ.

JERSEY 12, Noembrie.— Generalul Boulanger a sosit de la Londra.

LYON 12, Noembrie.—D-nul Flourens a pronunţat un discurs într'o adunare de agricultorĭ compusă din vr'o 1000 de persoane. Adunarea a adoptat o resoluţie cerând guvernuluĭ de a nu încheia nicĭ un tratat de comerciŭ şi de a aplica tutulor naţiunilor tariful general.

BRUXELLES 12, Noembrie.—D-nul Graux, candidatul liberalilor uniţĭ, s'a ales deputat cu o majoritate de aproape 1500 voturĭ.

PRAGA 12, Noembrie — **Moldaú. Eger, Saczarda şi Tepl aŭ crescut; oraşul de băĭ Carlsbad a suferit mult; podurile sunt distruse, piaţa e inundată, s'a dărâmat o casă.**

Urmarile Krahuluĭ din Londra

LONDRA 12 Noemvrie. — Ultimele împrumuturĭ în aur vor pregăti probabil instituirea uneĭ comisiĭ însărcinată de a revizui actul Bănceĭ din 1844.

Financiariĭ experţĭ cer ca statul să înapoieze Bănceĭ datoria de favoare; Banca dispunênd de capitalul seŭ complect, va putea să dirige maĭ bine mersul scomptuluĭ, importuluĭ şi exportuluĭ de aur.

Măcelul de la Feldra

Cincĭ zile aŭ trecut de când s'a petrecut într'o comună românească o măcelărire formală între popor şi între gendarmeria ungurească, care măcel s'a terminat cu şapte morţĭ şi treĭ-zecĭ greŭ rănitĭ. Şi astă-zĭ încă lipsesc amănuntele despre această crudelă vărsare de sânge. Treĭ autorităţĭ publice sunt amestecate în această afacere: episcopatul greco-catolic din Gherla, solgăbiraiatul din Năsăud şi comanda gendarmerieĭ. Nicĭ una din aceste autorităţĭ n'a găsit de cuviinţă a publica vre-un raport oficial despre cele ce s'aŭ petrecut la Feldra.

Maĭ mult. Nicĭ unul dintre Româniĭ din apropierea comuneĭ, pe cât ştim noĭ, nu s'a găsit până astă-zĭ să se informeze la faţa loculuĭ despre cele întimplate. Este aicĭ vorba de sângele şi de viaţa unor locuitorĭ pacînicĭ, care se opun introduceriĭ unuĭ paroh. De când s'a maĭ pomenit ca propoveduitorul cuvîntuluĭ luĭ Dumnezeŭ să treacă peste cadavre şi prin sânge ca să ajungă la biserică? Cum ajunge poliţia, ca la un act de natură atât de pacînică să dea ordin de a trimite proectile mortale în masele poporuluĭ? La toate aceste întrebărĭ n'avem nicĭ un rĕspuns, căcĭ şi autoritatea bisericească şi autoritatea administrativă tac, tace poliţia însăşĭ. Guvernul? Guvernul bag-seama nu se interesează de loc, fiind-că numaĭ cetăţeni de a doua ordine, „străini“, aŭ fost măcelăreţĭ.

Dăm astă-zĭ, în lipsa altor informaţiunĭ, ştirile ziarelor maghiare din Cluj despre acest crudel act:

„Kolozsvàr“ (din 20 l. c.) scrie:

Scandalul amintit în telegrama noastră de alaltăierĭ (ne scrie corespondentul din Bistriţa) are până acum 7 morţĭ, — între care o femeie, — şi 12 greŭ rănitĭ. Astăzĭ călătoresc la Feldra şi până atuncĭ, până când despre acest scandal pot scrie maĭ în detail, public din scirile trimise următoarele: După moartea preotuluĭ gr. c. din Feldra postul a devenit vacant. Locuitoriĭ aŭ avut pe candidatul lor şi spre acest scop aŭ mers şi în deputaţiune la episcopul din Gherla Dr. Ioan Szabo. Vicarul Moisil din Năsĕud încă avea pe omul luĭ şi anume pe un preot din Sibiiu cu numele Rotariu, pe care 'l-a şi recomandat episcopuluĭ spre denumire. Feldreniĭ, înţelegênd aceasta, aŭ trimes o a doua deputaţiune la episcopul şi i-aŭ declarat că pe Rotariu sub nicĭ un chip nu le trebue. Episcopul a scris o epistolă vicaruluĭ Moisil din Năsĕud şi îl face atent despre starea lucruluĭ şi că el numaĭ în acel cas denumesce pe Rotariu, dacă rĕspunderea despre cele-ce se vor întêmpla o primesce Moisil asupră-şĭ. Cu aceasta l-a denumit şi a dat ordinul de instalare. Moisil sciind că se vor întêmpla nemulţumirĭ, a cerut pe timpul instalăriĭ gendarmĭ, dela protopretorul din Năsĕud Bodo, care 'i-a şi pus la disposiţie 8 gendarmĭ. La 16 l. c. a fost instalarea. Poporul a ocupat loc înaintea bisericiĭ şi n'a voit să lase pe preotul sosit să intre. Notarul din Feldra, George Bancu, a început să capaciteze pe popor, ca să primească pe preotul. La aceasta singuraticĭ din popor s'aŭ luat cu ciomegele după notar, care a scăpat în turnul bisericiĭ. Poporul după aceasta voia să'l aducă jos din turn, la ceea ce gendarmiĭ 'l-a reţinut cu blândeţe. Vre-o câţĭ-va oamenĭ foştĭ militarĭ aŭ început să spună mulţimiĭ să nu se teamă, că gendarmilor nu li-e iertat să pusce. Poporul înfuriat s'a aruncat asupra gendarmilor, ca să le iee armele la ceea-ce gendarmiĭ s'aŭ folosit de puscĭ. La moment aŭ rĕmas la faţa loculuĭ 7 morţĭ, pe care ierĭ 'i-a şi îngropat, 17 oamenĭ sunt greŭ rănitĭ. Arĕtare oficioasă către vicecomitele până acum n'a sosit. După scirile maĭ proaspete sunt 7 morţĭ şi vre-o 30 rănitĭ.

„Erdéli Hiradó“ (din 20 l. c.) primesce dela corespondentul sĕŭ din Gherla cu data de 19 l. c. următoarele:

Despre antecedentele scandaluluĭ întêmplat în comuna Feldra, care aparţine episcopatuluĭ Gherleĭ, poate scrie din isvor demn de crezut următoarele:

Episcopul Ioan Szabó, la repeţite recomandărĭ şi rugărĭ din partea vicaruluĭ Moisil, a denumit de preot în Feldra pe Rotariu, o rudă de a vicaruluĭ. Acesta a trimis episcopuluĭ nişte atestate din partea primărieĭ din Feldra, voind sĕ documenteze, că în Feldra domneşte linişte şi că numaĭ elementele cele maĭ neînsemnate sînt în contra luĭ Rotariu. Ba a mers şi o deputaţiune la episcopul Szabó, cerênd ca sĕ denumească pe Rotariu.

Maĭ têrziŭ a mers o a doua deputaţiune la episcopul sub conducerea luĭ Neamţu, arătând că sătenilor nu le trebue pe Rotariu. Atuncĭ episcopul Szabó denumise deja pe Rotariu dar la rugarea deputaţiuniĭ a trimis în 8 l. c. vicaruluĭ ordin, că dacă n'a admanuat încă resoluţiunea de denumire, să n'o admanueze.

In urma rugăriĭ uneĭ deputaţiunĭ ce s'a presentat episcopuluĭ în 12 l. c. acesta a poruncit categoric vicaruluĭ, că instalarea rĕmâne şi că resoluţiunea de denumire o retrage.

In a doua zi vicarul, în urma uneĭ înştiinţărĭ, a mers la episcopul, căuia i-a spus, că „toate sunt în bună rânduială,“ dovedind şi cu un atestat din partea primărieĭ comunale, că comuna e liniştită şi aşteaptă pe preot cu bucurie. Vicarul a încunoştiinţat pe episcop, că în 29 l. c. va fi instalarea.

Episcopul, de şi în 12 l. c. a dat un ordin, totuşĭ a trimis vicaruluĭ un alt ordin, în care îĭ face cunoscut, că denumirea luĭ Rotariu este necondiţionat anulată.

Vicarul în 14 l. c. a primit ordinul de anulare, la care a rĕspuns episcopuluĭ, că instalarea pusă pe 20 l. c. s'a făcut în 16 l. c.

Vicarul în o scrisoare adresată episcopuluĭ se provoacă la aceea, că adică el ordinul trimis de episcopul în 12 l. c. din greşeală nu l'a desfăcut. (Acest ordin a fost trimis recomandat).

Vicarul tot-o-dată şĭ-a dat demisia.

Casul sîngeros de la Feldra l'a amărât şi întristat foarte tare pe episcopul, care a trimis la Feldra pe Toma Pop, ca să'ĭ câştige informaţiunĭ despre starea lucruluĭ. După informaţiunĭ cercetarea a pornit o scaunul episcopesc.

Tribuna

Reptilele

VIENA, 12 Noembre.—„Politische Correspondenz“ constată succesul conservatorilor la alegerile municipale, succes obţinut fără nicĭ o ingerinţă saŭ presiune din partea autorităţilor şi cu toate manevrele oposiţieĭ. Foaia Vieneză blamează atitudinea liberalilor, carĭ aŭ voit să dea acestor alegerĭ un caracter politic, liberaliĭ n'aveaŭ nicĭ o şansă de a reuşi, şi în toate casurile un succes în alegerile comunale, nu le-ar fi fost de nicĭ un folos, eĭ nu puteaŭ să aspire la putere, de oare-ce amintirea administraţiuneĭ lor e prea recentă şi partidul n'a suferit nicĭ o modificare care să'l desfacă de elementele rele.

Alegerile din Italia

ROMA, 12 Noembrie. — Se cunosc pan'acum resultatele a 391 alegerĭ din 508, din carĭ s'aŭ ales 314 guvernamentalĭ, 20 îndoioase, 20 din oposiţia din stânga, 10 din oposiţia din dreapta, 36 radicalĭ, 3 socialiştĭ. Radicaliĭ aŭ pierdut 36 scaune (din carĭ 32 la Milan şi 4 la Rovigo) 'şĭ aŭ câştigat 12 D. Crispi a fost ales la Palermo, la Siracuza, la Mesina şi la Girgenti. Dl. Rudini a fost ales în două colegiĭ, s'aŭ ales miniştri de marină, de justiţie, de Agricultură, sub-secretariĭ de stat de la afacerea streine, şi de la lucrările publice apoĭ D-niĭ Biancheri, Mordini, Grimaldi, Bovio, Cavaloti, Imbriani, Branca, Bonghi, Luzzoti, socialistul Costa şi Canzio ginerele luĭ Garibaldi.

Administraţia rurală

Venitul comunelor rurale în regie

Intre principalele veniturĭ ale comunelor rurale sunt axizul bĕuturilor spirtoase şi oborul public al comuneĭ. Maĭ nainte aceste veniturĭ se daŭ în antrepriză, în urmă aŭ început să se caute în regie, însă cu acest mod se frustra comuna într'un mod îngrozitor, şi venitul comuneĭ scădea pe fie-care an.

Causa nu o pot atribui nimĕnuĭ de cât releĭ administraţiunĭ a comuneĭ rurale, care în mare parte se compune din oamenĭ fără nicĭ o cultură şi fără nicĭ o iubire pentru binele public. Singur primarul ştie să zgârie numele cu nişte ieroglife pe care numaĭ el singur le poate descifra.

Vĕ voiŭ arăta acum modul cum axizul şi oborul public se caută în regie.

Legea vorbeşte, dar primarul nu o citeşte, fiind-că ea spune clar „că debitantul nu este liber să introducă în stabilimentul sĕŭ nicĭ un fel de bĕutură, până nu va vesti pe primar spre a se îndeplini formalităţile legale“. Primarul nu numaĭ că dă voe cârciumarilor ca să introducă bĕuturĭ în cârciumă, dar să şi vînză din ele. Când el are timp, se duce singur saŭ însoţit de notar, cere să guste bĕutura proaspătă, după aceasta se învoeşte cu cârciumarul cât să plătească comuniĭ, cât primaruluĭ, cât să rĕmâe cârciumaruluĭ şi câte vedre să rĕmâe neplătite. Aceste câte-va vedre sunt pentru administratoriĭ comuniĭ, când se întêmplă zile nefaste de nu pică de la primărie.

Târziŭ, când cam se isprăveşte bĕutura din vase, se duce iar primarul însoţit de casierul comunal ca să incaseze baniĭ. Această încasare se face după declaraţiunea cârciumaruluĭ, aşa după cum l-a învĕţat primarul, fiind-că acesta afirmă adevĕrul.

In procesul verbal iscăleşte pe consilierĭ şi trage primarul cu degetul pentru eĭ.

Cu o îngrijire aşa de părintească pentru comună este logic ca venitul comunal să scază.

Schimbându-se articolul din lege privitor la perceperea veniturilor, multe din comune îşĭ aŭ arendat accizul, dar sunt unele care şi astă-zĭ îl caută în regie, fiind-că nu

se îndur ca să lepede pâinea caldă de la gură.

Unde în regie s'a încasat de la acciz 1000 lei la licitaţie a eşit 2000. Iată o sumă de 1000 lei care intra în punga primaruluî şi cârciumaruluî.

Să arăt acum şi de oborul public ceva.

Oborul fiind arendat, atuncî antreprenorul este interesat în cauză şi caută să aibă vite închise în obor pentru ca să scoată baniî daţî şi ceva câştig, lucru la care se gândeşte orî cine. În asemenea caz poate se va gândi orî cine că săteanul sufere. Aceasta poate că a fost şi cauza de aŭ fost oprite comunele rurale în unele judeţe, să nu-şî arendeze oborul public, ci să'l caute în regie, ideie sublimă! Dar şi acî ca şi la cel-l-alt fel de venit s'a întîmplat contrariul, căcî săteanul a plătit gloabă maî multă şi în casa comuneî s'aŭ încasat maî puţinî banî. Vĕ voiŭ arăta cum se întîmplă aceasta.

Când oborul este arendat, atuncî pândariî aduc vitele la obor numaî noaptea, în regie însă se aduc şi ziua în orî-ce timp, chiar după islaz şi nu numaî de pândarî, ci chiar de oamenî puşî de cel cu oborul şi de alţî oamenî străinî, căcî li se dă remisă nu 5 banî ci 10 şi 15 fiind-că are de unde să scoată.

Săteanul tace şi plăteşte gloaba pentru vita luată după islaz, fiind-că n'are cuî să reclame, căcî primarul este interesat în cauză.

Delegatul oboruluî (primarul saŭ un consilier), neputĕnd sta tot-d'a-una la uşa oboruluî, ca să observe toate, lasă pe vătăşelul comuneî, iar el maî ia aminte din uşa cârciumeî.—Vătăşelul maî cinsteşte şi el pe pândarî, ca să aducă vite maî multe şi maî ales noaptea, ca să maî rĕmâe prin nebăgate de seamă şi luî ceva de tutun şi de bĕutură.—Vitele primaruluî, ale consilierilor şi rudelor lor favorite chiar de ar fi băgate în obor li se dă drumul fără niciŭ o taxă.—Vitele nu se înscriŭ în registrul primărieî la intrare, şi la eşire, căcî alt-fel nu se potriveşte intrarea cu registru de chitanţe liberate pentru cele eşite din obor.

Delegatul oboruluî liberează d. e. 30 vite din obor pentru care a incasat 15 leî,—vine la notar şi îl pune să treacă în registru la intrare 10 vite,—la eşire scoate asemenea 10 chitanţe pentru ele,—iar cele-l'alte aŭ rĕmas de câştig,—şi îndată scoate şi zice: na d-tale 2—3 leî,—unu aidi sa-l bem. Dacă delegatul este consilier, atuncî câştigul îl face în parte cu primarul.

Nu este rar să vezî cum vitele sunt lăsate prin obor maî multe zile nemâncate şi neadăpate, până când în cele din urmă mor şi noaptea sunt aruncate afară la câinî şi nimenî nu poate să descopere acestea fiind-că cel în drept este interesat în cauză.—Câte pieî de asemenea animale nu sunt luate de delegaţiî oboruluî,—şi săteanul îşî caută vitele peste nouĕ moşiî cu traista pe băţ, zicĕnd că 'i-a furat-o.

Căutarea oboruluî public în regie face rĕŭ nu numaî sătenilor, că plătesc maî multă gloabă, dar şi comuneî căcî se încasează abea ¼ din adevĕratul venit.

Unde la licitaţie se încasa de la obor 500—600,—în regie abia se încasează 100—150,—deşi săteniî aŭ plătit gloaba înzecit.

Modul de a se arenda veniturile comunale este încă rĕŭ, fiind-că se învârtesc şi aicî multe fapte rele, dar maî rĕŭ este cu căutarea în regie, şi din două rele trebue să alegem pe cel maî mic până la o reformă radicală. Statul şi judeţul care aŭ destule mijloace spre a controla orî-ce lucrare, nu lucrează 'n regie de cât cam rar, eî maî mult prin licitaţie, fiind-că ea oferă tot-d'a-una preţul adevĕrat.

Rĕul nu trebue ascuns, ci din contra arătat pentru a se lua mĕsurî severe pentru averea comuneî şi a nu fi prada unora şi altora. Numaî prin o bună administrare a avereî comuneî se poate da comunelor rurale nişte localurî publice propriî, şi nu cum sunt astă-zî nişte dărămăturî, şi numaî ast-fel vom putea să scoatem la lumină satele din starea în care se găsesc astă-zî.

Nicî interes bănesc, nicî ură personală şi nicî nimic alt de acest fel nu m'a îndemnat a lua condeiul să scriŭ acestea; ci numaî mâhnirea ce simt în sufletul meŭ, când vĕd că banul meŭ muncit cu sudoarea frunţiî, împreună cu al vĕduveî şi sermanuluî din colibă este întrebuinţat pentru potolirea seteî beţivilor, în loc de a fi întrebuinţat pentru binele general pentru care l-am dat.

Un ţĕran.

Succesorii regelui Olandei

LOO, 12 Noembre.— Regina e tristă dar curagioasă; ~~corpul regeluî a fost~~ îmbălsămat; va fi transportat probabil mâine în capitală.

HAGA, 12 Noembre. — O proclamaţie a Regineî anunţă poporuluî moartea Regeluî soţul sĕŭ mult iubit: coroana trece fiiceî sale Princesa Wilhelmina; Regina speră că tinĕra princesă va găsi un sprijin solid în fidelitatea şi devotamentul poporuluî pentru casa d'Orange. Regina acceptă regenţa pe timpul minorităţeî fiiceî sale cu ferma decisiune de a lucra pentru prosperitatea ţĕreî şi poporuluî şi pentru consolidarea regaluluî.

LUXEMBURG, 10 Noembre.— Marele duce e aşteptat Mercurî pentru a depune jurământ.

Informaţiunĭ

Ni se impune datoria de a aduce la cunoştinţa cititorilor noştri toate zvonurile carî circulă asupra remanieriĭ ministeriale.

De aceea dăm—aşa cum am auzit'o— următoarea combinaţiune:

D. G. Gr. Cantacuzino, preşedinte al consiliuluĭ şi ministru de interne;

D. P. P. Carp, externe;

D. Al. Lahovary, justiţie;

D. Pake Protopopescu, domeniĭ;

Cel-l'alţĭ miniştri actualĭ îşĭ vor păstra portofoliile, afară de cel de la culte, pentru care nu s'a desemnat încă titularul.

D. general Manu ar fi ales preşedinte al Camereĭ.

—

D. dr. Calinderu, medic primar la spitalul Brâncovenesc, a început ierî experienţe cu vaccinul luî Koch asupra bolnavilor de tuberculoză.

—

Constituţionalul, cu un entusiazm vrednic de o cauză maî bună, se exaltează în descrierea străluciteî (?) recepţiunî făcute Majestăţilor Lor când aŭ sosit în capitală.

Toate cucoanele *pschutt* aŭ fost la gară cu buchete; pe strade trăsura regală—escortată de două escadroane de jandarmi—abia putea înainta de mulţimea care o însoţea aclamând'o; la palat aceiaşî trăsură abia a putut rĕsbate la scară.

In ce ţară trăiţî, d-lor junimiştî, de credeţî că se vor găsi între cititoriî d v oamenî destul de naivî pentru a vĕ crede?

Fie-care ştie, că buchetele cucoanelor sunt o politeţă de multe orî dictată de interesele bărbaţilor, că *mulţimea* de pe stradă o formează câţi-va derbedeî plătiţî, urmaţî de o ceată de copiî şi că iluminaţia de la palat era în legătură cu soarta alegerilor comunale din Bucureştî.

Orî cât vĕ veţî sili, D-lor junimiştî, nu veţî reuşi a face pe alţiî să împărtăşească pentru Suveranul Strein dragostea voastră interesată.

Maî bine... taceţî.

—

Alegerile colegiuluî I comunal din Bĕrlad şi Slatina aŭ fost contestate.

—

D-niî Popescu, Ghica, Gentili, prefecţiî judeţelor Muscel, Bacăŭ şi Vlaşca, se află în Capitală.

—

Incrucişătorul *Elisabeta* care a plecat acum cât-va timp, a ajuns la Constantinopol, unde va sta două săptămânî.

De acolo, încrucişetorul va pleca în Mediterana spre a face evoluţiunî pentru instrucţia echipagiuluî.

Incrucişetorul se va întoarce la Galaţî în Aprilie.

—

Perceptorul de la circumscripţia IV (Negru), maî poate el ocupa acest post de vreme ce este şi arendaşul moşieî Statuluî Dîrzea din Ilfov?

De treî zile se află la această moşie.

Nu este în interesul fisculuî ca sus numitul perceptor să lase acest post pentru a'şî căuta maî bine afacerile personale, iar postul de perceptor să fie încredinţat uneî alte persoane, care să se sacrifice cu totul intereselor statuluî? Cerem a se face această înlocuire în cel maî scurt timp şi vom reveni asupra faptuluî.

—

Ni se cere înserarea următoareî scrisorî:

Domnule Redactor,

In ziarul D-voastră de la 7 curent, vĕd publicat că sub-scrisul, ca candidat de consilier comuneî Paşcanî, în ziua de 4 curent, aş fi îmbătat pe o ceată de bătăuşî carî după ce aŭ făcut maî multe scandalurî, apoî aŭ atacat într'un mod brutal pe D. N. Rosnovanu.

Faptul sĕvârşit de bătăuşî este în adevĕr, destul de grav; dar întru ce sunt eŭ vinovat şi ce solidaritate pot avea de faptul lor mişelesc?!

Protestez contra acuzaţiunilor nedrepte ce mi se aduc şi în interesul adevĕruluî rog să publicaţî că: informaţiunea ce vi s'a dat este eronată, saŭ pornită din vre o patimă în contra mea.

Al D-v. serv.
G. Vasiliu.

Moartea Regelui Olandei

LUXEMBURG 12 Noemvrie.—O proclamaţie semnată de toţĭ miniştriĭ anunţă ţĕreĭ moartea regeluĭ—marele duce Wilhelm, care lasă ţara într'o profundă tristeţă, dar liberă, independentă şi fericită. Cu moartea regeluĭ s'a stins linia bărbătească d'Orange şi coroana mare-ducală trece duceluĭ Adolphe de Nassau. Proclamaţia laudă calităţile eminente ale duceluĭ care moşteneşte în acelaş timp împreună cu coroana, iubirea, fidelitatea şi devotamentul poporuluĭ, sentimente de carĭ poporul a dat tot-d'a-una probe duceluĭ domnitor.

Ştirĭ Telegrafice

~~BERNA 12 Noembrie.— Plebiscitul~~ la Bâle-Ville a fost contrar sistemuluî alegereî proporţionale pentru marele Consiliŭ.

La Zürich d-nul Vogelsanger, democrat social, s'a ales în consiliul naţional; acesta e unicul succes al democraţilor socialî în consiliul naţional.

FRANCFORT 12, Noembrie. — S'a făcut perchiziţii la „Jurnalul de Francfort" şi la locuinţa d-lor Sonnemann, editor, şi Stern, redactor şef al ziaruluî; era vorba de a regăsi manuscrisul uneî corespondenţe privitor la balul ofiţerilor regimentuluî 19 de ulanî la Stuttgart. Perchiziţiile n'aŭ dat nicî un rezultat.

ULM, 12 Noembre. — Intrunirea catolicilor din Ulm şi din împrejurimî a avut loc sub preşedinţa conteluî de Rechberg Rotenloewen, aŭ asistat aproape 3000 persoane. Resoluţiunile propuse în scop de a combate democraţia socială cer: independenţa Papeî, şcolile confesionale, sprijinul preseî catolice, înfiinţarea de asociaţiunî catolice, admiterea tutulor ordinelor religioase, desfiinţarea restricţiunilor actuale contra ordinelor religioase, desfiinţarea legeî contra iesuiţilor.

Catulle Mendès

MICILE LEGENDE

PESCARUL

O dată când era el pe mare, în luntrea legănată de talazurî, tênĕrul pescar zise:

— Mi s'a urât ca să tot mĕ întorc în fie-care dimineaţă, după nopţile pline de primejdiî şi de umbră, în căsuţa mea din vîrful costeî sterpe; şi nu va să zică viaţă fericită ca să trăeştî în singurătatea oceanuluî şi în pustietatea prunduluî. Nu am altă plăcere de cât să mĕ duc, Dumineca, să ascult leturghia la biserica din vale şi după slujba sfîntă să beaŭ un pahar de vin de mere în uşa cârciumeî. Ah! zîna bună a apelor mărî, fie'ţî milă de mizeria mea şi de mîntuirea mea şi fă ca prin îndurarea ta să mi se schimbe soarta.

Pe când vorbea el ast-tel spuma unuî talaz se umflă, luă o formă de femeie tênĕră şi pescarul vĕzu pe zîna apelor mărî albă şi cu pĕrul lung de alge galbene ca aurul.

— Nu eŭ voiŭ face ca să nu fiî omul cel maî fericit din lume, zise ea. Eŭ iţî voiŭ binele fiind că eştî tênĕr şi fiind-că numaî când e linişte cânţî cântece frumoase. Dar cum să te ajut? Eŭ sînt o zînă-nereidă şi am putere numaî peste valurî; tot ce pot este ca să fac să pescueştî ce'ţî place.

— Nu cer alt-ceva, zînă compătimitoare. Vreaŭ să arunc plasa în mare şi dacă d-ta veî voi ca să pescuesc.....

— Ce lucru? întrebă ea.

— Un ostrov! o insulă frumoasă unde să înflorească florile cele maî frumoase, unde să se coacă poamele cele maî gustoase, un pământ de pace şi de delicií unde să am locuinţa mea cum are o pasăre cuibul eî într'un tufiş de trandafirî. Fiind-că m'am săturat ca să maî trăiesc pe pământul ăsta mohorât din marginea măriî.

— Aruncă dar plasa! zise zîna.

Pescarul o asvârli în mare şi nu trecu mult şi, cu multă greutate, scoase din apă o insulă de toată frumuseţea şi aşa de mare că o puteaî ocoli în două ceasurî.

Nu vĕ puteţî închipui bucuria pescaruluî când se preumblă el pe moşia luî. Nicî o dată n'ar fi crezut el la un peizagiŭ aşa de delicios ar putea să bucure ochiî unuî muritor. Pe îns la asta eraŭ păjiştî carî se legănaŭ suflate de vînt, dealurî acoperite cu păduri de trandafirî şi din carî se rostogoleaŭ cascade aşa de luminoase în cât par'că în apele lor curgeaŭ numaî diamante şi mărgăritare; nisipul aşternut pe alee era aşa de moale în cât era o plăcere nespusă ca să umble cine-va cu picioarele goale; chiar şi pietrile mângâiaŭ. Icî şi colo eraŭ peşterî cu stalactite care semănaŭ cu nişte policandre de argint; şi pe poteci nu era cracă de care să nu atârne o portocală orî o kitră orî o lămâie orî un ciorchin copt. Vĕ puteţî închipui că stăpânul domeniuluî acestuia nu regreta acum coliba luî din vîrful costeî nicî scrumbiile afumate de care mânca tot-d'a-una.

Trecură doă lunî.

O dată pe când şedea pe nisip în marginea mărî zise tânguindu'se:

— Viaţa nu e fericită dacă nu aî alţî tovarăşî de cât trandafiriî din pădure şi turturelele din pădure. Insula asta pe care am pescuit'o din mare este frumos locaş, nu mĕ gândesc măcar să tăgăduesc; însă, în vremea când ieşam eŭ din colibă în zilele de sĕrbătoare, în-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVRUL". 19

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XI

Unde maiorul Campayrol cercetează

— Saperbleure! ce, mĕ crezî că am obiceiul să flecăresc, Victurnien?

Clopotul birtuluî vesti pe lume că bucatele sunt gata.

— Aidem să mâncăm. Imî e foame al draculuî!

— Aidem! zise doctorul.

Şi în gândul luî 'şî zicea:

— Vaunoise e al meŭ. Am să cer îndoit. Şi poate şi atuncî să vedem!...

XII

Ploaia de Aur

La marele ceasornic Ludovic XIV pus d'asupra divanuluî pe care şedea d-na de la Roche-Villars în salonul apartamentuluî sĕŭ particular, bătea zece ore.

Era o zî neguroasă de Noembrie.

Noembrie este melancolic peste tot locul.

Insă e maî melancolic în umeda şi recea Brenne unde aburul iese din pământ hiar în toiul căldurilor verî.

Poţî să judecî caracterul unuî om după mobilele care 'l înconjoară.

Tot era aspru în salonul duceseî.

In faţa eî şedea Pourçain cu capul în jos aşteptând ca să fie întrebat.

Eî sta acolo negreşit d'o bucată de vreme şi ea părea că nu'l bagă în seamă, când se întoarse fără veste spre el.

— Va să zică nu ştiî nimic despre omul acela? zise ea.

— Nimic, doamnă ducesă! rĕspunse Pourçain întinzĕnd braţele cu un gest de descurajare.

— Cu toate acestea, d-ta crezî că el n'a putut să fugă.

— Cred. Trebue să fi fost foarte rĕŭ rănit.

— Aî căutat bine în parc?

— Peste tot locul.

— In pădure?

— In toate colţurile, doamnă ducesă.

— Ciudat!

— Omul trebue să fi ieşit din parc pe unde e şanţul. Am găsit acolo urme de sânge. Le-am vĕzut pe o distanţă de vreo sută şi cincî-zecî de metri, pe urmă nimic.

— Ce crezî d-ta, Pourçain?

— Nu ştiŭ ce să zic.

— Cum aşa?

— Al draculuî om trebue să fie ştrengarul ăsta. Grison şi Capitan eraŭ grozav de rĕî. Câte o dată chiar pe mine mĕ speriaŭ. Trebue să fie de fier dacă a putut să scape de eî. Se poate că după ce s'a odihnit ceva să fi avut puterea ca să 'şî vază de drum înainte şi să ajungă la gară. Saŭ poate că 'l aştepta undeva vr'o trăsură, şi s'o fi dus până acolo.

— Poate! zise ducesa după ce se gândi o clipă.

— Orî-cum ar fi, zise Pourçain, a căpătat o lecţie minunată, şi în orî ce loc s'ar afla el acum, are să stea multă vreme în pat.

D-na de la Roche Villars 'şî puse bărbia pe mâna stângă şi păru că se gândi o clipă.

Gilles Pourçain îşî frământa pălăria.

— In sfârşit, fie cum o fi! zise ea. Eştî însă sigur că nu vorbeşte nimenî în partea loculuî despre întâmplarea asta?

— Nimenî.

— Şi acî, nu ştie nimenî nimic?

— Nimic! Câiniî sunt îngropaţî într'un desiş în parc. Grădinariî şi paznicií cred că i-aŭ omorît hoţiî. Ploaia care a căzut în noaptea aceea a şpălat sângele. Omul a avut norocul să scape, însă n'are să maî calce p'acî... e sigur lucru... Pisică opărită... D-şoara ce zice?.

— Ea n'a auzit nimic! zise repede ducesa. Dacă cum-va veî afla ceva, Pourçain, să 'mi spuî.

— Da, doamnă ducesă.

Italianca, pe când vorbea, ţinea ochiî spre aleea principală care se întindea cu cele patru şirurî de copacî bătrînî până în faţa eî.

P'acolo era să sosească doctorul din Preuilly.

Ducesa se sculă, făcu un semn vătafuluî şi se apropie urmată de dênsul de o fereastră.

In depărtare se zărea cabrioleta maioruluî care se apropia în pasul agale al caluluî.

— Doctorul d-tale este? zise ea.

— Da, doamnă ducesă.

— Nu pare bogat.

— E tot aşa de bogat ca şi bolnaviî pe care 'l caută.

— Du'te de 'l primeşte, Pourçain, şi cum se va coborî pe scară să mi-l aducî.

Pourçain ieşi.

Italianca aţîţă focul din cămin şi puse fotoliul pe care şedea în umbră, departe de lumina directă a ferestrelor.

Pe urmă şezu şi ea în umbra unuî biuroŭ care avea d'asupra un fel de poliţă în dosul căreia putea la nevoe să îşî compue obrazul.

Afacerea ce voia ea să trateze cerea ast-fel de miză în scenă.

Pe urmă trase clopoţelul.

Intră bătrâna servitoare.

— Lena, ce face fata mea? întrebă ducesa.

— D-şoara este în camera sa.

— Ce zice?

— Nimic.

— E tristă?

— Negreşit... ca tot-d'a una.

— O să 'î treacă. Uite-te afară. Ce vezî?

— O trăsură.

— Se dă jos un om dintr'ênsa?

— Da.

— Omul acela o să intre aicî. Am să vorbesc cu dênsul.

— Bine.

— Pe când va fi el în salon, tu să îngrijeştî ca să nu vie nimenî să ne tulbure.

Italianca se înclină.

Ducesa se gândea:

— Omul acesta trebue să fie al meŭ; dar o să vrea el?

Gilles Pourçain introduse pe prietinul sĕŭ Campayrol.

Iî recomandă duceseî:

— Iacă doctorul de care v'am vorbit.

Maiorul era îngrijat fiind-că nu ştia ce o să iasă din vorba luî cu ducesa.

Ingrijată era şi ducesa.

Sĕminţa pusă de Vaunoise în ajun încolţise peste noapte.

Ambiţia şi lăcomia munceaŭ iar natura această amorţită de zece anî de traî în Berry şi de viaţă ticăloasă în fundul unuî sat pierdut, în bălţile din Brenne.

Zicem iar.

O să se vadă pentru ce.

Maiorul Campayrol vedea şi el, ca şi Vaunoise, că întâmplarea aceasta unde avea el un rol era un prilej de învoutire.

Contele Filip tulburase liniştea Limusinuluî după cum o piatră aruncată în fundul uneî bălţî o mişcă până la nămol.

(Va urma).

tilneam pe drum fete cu corneta albă pe cap. Oh! zînă bună a apelor mări, fie 'ţi milă dn mine, nu mĕ lăsa aşa de părăsit şi de mâhnit, şi fă să mi se schimbe soarta.

Spuma unui talaz se umflă, se umflă, şi zîna apelor mări se ivi, cu pĕrul eĭ de alge galbene ca aurul.

— Heĭ! tinere rege al ostrovuluĭ, cum să'ţi viŭ în ajutor? zise ea. Tot ce pot este să fac să pescueştĭ ce 'ţĭ place.

— Nicĭ eŭ nu cer altceva, zînă compătimitoare, şi aş fi foarte bucuros dacă mi-aĭ da voe să pescuesc....

— Ce lucru? întrebă zîna.

— O femee! o femee tênĕră maĭ frumoasă de cât cele maĭ frumoase şi care să zîmbească când voiŭ zîmbi eŭ şi care să mĕ iubească când o voiŭ săruta! voiŭ pune inima eĭ în inima mea, dupe cum ascunzĭ un mărgăritar roşu într'o cutie caldă de mĕtase. Fiindcă m'am săturat să trăesc fără o Evă în grădina pe care mi-aĭ dat'o.

— Aruncă'ţĭ dar plasa! zise zîna.

El asvêrli plasa şi nu trecu mult şi, fără nicĭ o greutate, scoase din apă o domnişoară maĭ frumoasă de cât o pasĕre de paradis şi îmbrăcată ca o fată de împĕrat.

*

Nicĭ o vorbă nu ar putea exprima bucuria tênĕruluĭ stĕpân al ostrovuluĭ când fuse bărbatul uneĭ fiinţe aşa de frumoase. O duse numaĭ decât într'o peşteră luminată cu stalactite şi nu se putea sătura ca să'ĭ sĕrute mereŭ buzele, pe carĭ ea le avea fragede ca o floare de mare, ca să 'ĭ mîngâe părul care semĕna ca un pîrîŭ de aur; şi o iubea cu atâta dragoste, singur cu dênsa printre florĭ şi fructe, încât porumbiţele, cu gunguniturĭ de imputare, îl dedeaŭ ca pildă porumbeluluĭ celuĭ maĭ neobosit, şi se întâmpla de multe orĭ ca să vază pentru a treia oară răsărind stelele, fără ca ochiĭ eĭ să se închiză vre odată, afară numaĭ de clipa când îĭ săruta el. Dacă i-ar fi zis ea: „Sfâşie'ţĭ pieptul cu piatra asta şi lasă să picure tot sângele din inima ta pentru ca cu picăturile sângeluĭ tĕŭ să 'mĭ fac o salbă de rubine," el nu s'ar fi codit nicĭ o clipă şi ea ar fi dobândit numaĭ decât giuvaerul dorit. Ah! ce deliciĭ în întunecoasele adîncimĭ ale pădurilor şi în misterele luminoase ale peşterilor! Inţelegeţĭ bine că soţul tânereĭ femeĭ ieşite din valurĭ nu regreta nicĭ decum vremea când umbla singur fără prietină prin insula pustie.

Trecu însă un an.

Intr'o seară pe când umbla încet pe nisipul din marginea mări, zise oftând:

— Orĭ cât sînt de fericit, tot nu sînt. Nu, nu'mĭ ajunge că am tovarăş o fată maĭ frumoasă decât o pasĕre de paradis şi îmbrăcată ca o fată de împĕrat! Nu tăgăduesc că iubita mea este pe cât se poate de dulce şi de drăgăstoasă! însă într'o vreme, mĕ duceam la cârciumă şi ciocneam cu băeţĭ carĭ beaŭ şi cântaŭ. Ah! zînă bună a apelor mări, fie'ţĭ milă de mine şi fă ca soarta mea, care e vrenică de pismuit, să fie şi maĭ fericită!

Zîna nereidă se ivi şi 'ĭ zise:

— Heĭ! tinere soţ al celeĭ maĭ frumoase dintre femeĭ, ce vreĭ să maĭ pescueştĭ?

— Un prietin! zise el,

— Bagă de seamă, omule fericit! zise ea—şi gândeştete ce cerĭ! Tu aĭ o domnişoară frumoasă într'un loc încântător; poate că facĭ rĕŭ că maĭ doreştĭ altceva! Mulţĭ oamenĭ carĭ s'aŭ aruncat, desnădăjduiţĭ, în valurĭ, povestesc în locaşurile noastre umede că tradătorul cel maĭ cumplit s'a născut tot într'o zi cu prietinul cel maĭ credincios.

— Vreaŭ un tovarăş; pe care să 'l iubesc ca pe un frate! Cu care să împărtăşesc florile şi fructele din ostrovul acesta fermecat şi căruia, în schimbul fericireĭ ce 'mĭ va datora, să 'ĭ cer numaĭ să se bucure de fericirea mea!

— Aruncă'ţĭ dar plasa! zise zîna.

Pescarul o aruncă în mare şi îndată scoase din valurĭ un flăcăŭ frumos şi vesel care 'ĭ sări de gât strigându'ĭ: „Bună ziua, tovarăşe!"

*

Peste sâtă-va vreme dupe aceia, într'o noapte furtunoasă, tênĕrul stăpânitor al insuleĭ umbla pe coasta mări urlând:

— Zînă a apelor mări, zînă bună, zînă crudă, vino, vino, vino în ajutorul meŭ. Nicĭ o femeie nu e credincioasă, nicĭ un prietin nu e sincer. Fă acum, te rog, fă ca să pescuesc ceva bun!

Nereida se ivi în undele carĭ se rostogoleaŭ, sub lumina fulgerelor, în furtună.

— Heĭ! ce vreĭ să pescueştĭ? zise ea

— Zînă bună, zînă crudă! adevĕrat este că în fundul mărilor unde s'aŭ înecat atâtea corăbiĭ de resbel sunt grămezĭ de arme?

— Este adevĕrat.

— Dă'mĭ voe dar să pescuesc....

— Ce lucru?

— Un topor!

— Vaĭ! zise zîna.

Zise însă peurmă:

— Aruncă'ţĭ plasa, sĕrmane om!

Şi el o asvîrli în mare cu furie şi scoase din fund un topor foarte mare pe care 'l apucă cu amândouĕ mâinile şi se duse în fuga cu el. Pe urmă pasul i se încetini şi, cu arma ridicată se duse, printre trandafirĭ, plecat în jos, încruntat, spre una din peşterile luminate cu stalactite.

I. S. Spartali.

Un Pod peste mare

— —

Podul între Europa şi Asia se va numi: *Puntea Hamidie.* Proiectul a fost presentat de d-niĭ Giano şi Gurrier, antreprenorĭ din Constantinopol.

După detaliile date de jurnalele din Stambul, acest pod se va întinde de la marginea Seraiuluĭ la Stambul, se va sfîrşi pe coasta Asieĭ, la sud de Kiz-Kule, lângă Essanich-Ishelesi la Scutarĭ, şi va face loc uneĭ căĭ ferate care va lega linia Rumelieĭ cu a Anatolieĭ, unuĭ serviciŭ de tramway, cărăturilor de povară şi trăsurilor de tot felul, tot aşa ca şi pietonilor. Podul, împreună cu viaducele, va avea—după proiectul presentat—o lungime de 2000 metri.

Partea din mijloc a poduluĭ, din axă în axă, stâlpiĭ de la extremităţĭ, viaducele, va fi de 1400 metri. Ea va fi compusă de un arc de 400 metri, rezervat trecereĭ corăbiilor, sprijinit de fie-care parte de alte două arcurĭ: unul de 250 metri, celălalt 200 metri. Puntea umblătoare va avea 15 metri în lăţime şi va fi la o înălţime de 40 metri deasupra niveluluĭ mărеĭ, spre a putea trece năvile cele maĭ marĭ şi a nu împedica întru nimic marea ca şi mica navigaţiune.

Pe coasta Asieĭ, de-a 'curmezişul poduluĭ şi a aliniereĭ primuluĭ stâlp de la extremitate, paralel cu ţărmul mărеĭ, va fi stabilit un cheiŭ de cincĭ sute metri în lungime de fie-care parte a stâlpuluĭ şi tot locul ast-fel cuprins, îndărăt, pe fundul acesteĭ părţĭ a mărеĭ, de la cheiul proiectat până la ţĕrm, va forma zid de pămînt pe care vor fi stabilite magasine cu cereale, un parc de cărbunĭ, şoproane în care să se repare corăbiĭ şi alte instalaţiunĭ pentru serviciile maritine.

Cu chipul ăsta, pentru cerealele aduse de acum înainte în cantităţĭ considerabile cu drumul de fier din Anatolia şi destinate a fi exportate, nu va trebuĭ să se construiască elevatoare cum s'a făcut în porturile Mărеĭ-Negre saŭ aiurea. Inălţimea poduluĭ de asupra niveluluĭ mărеĭ va îngădui descărcarea mărfurilor din vagoane în corăbiĭ, fără transbordare.

Cronica Higienică

— —

Institutul de Hydroterapie

Sub îndemnul regretatuluĭ profesor Dr. Marcovicĭ, acum câţĭ-va anĭ, o seamă de medicĭ din Capitală înfiinţară cu marĭ sacrificiĭ institutul medical de hidroterapie şi băĭ higienice din strada Vesteĭ, care funcţionă, spre marea mulţumire a tuturor, în modul cel maĭ regulat până la încetarea din viaţă a promotoruluĭ înfiinţăreĭ luĭ. De atuncĭ începu a fi neglijat.

Acum doĭ anĭ d-nul dr. Erdreich, unul dintre meritoşiĭ studenţĭ aĭ facultăţeĭ noastre de medicină din Bucureştĭ, lua asupră'şĭ Institutul, cumpărând toate acţiunile fondatorilor precum şi drepturile lor faţă cu proprietara caseĭ, începênd a face marĭ sacrificiĭ băneştĭ pentru a'l ridica din ruină.

Vara trecută construi un basin pentru băĭ recĭ, înzestrat cu duşurĭ sistematice, care aŭ fost atât de bine şi mult apreciate de publicul care era silit să petreacă vara în Bucureştĭ, în cât putem zice, că singură această inovaţiune este suficientă pentru a atrage d-luĭ doctor Erdreich mulţumirile tuturor. Dar D-sa nu s'a oprit acĭ.

Vara asta, a reparat în mod radical toate clădirile stabilimentuluĭ, aşa că s'ar putea zice că a fost reclădit din noŭ.

Am vizitat cu multă plăcere întregul Institut şi credem a face un serviciŭ cetitorilor noştri a le spune acĭ cele ce am vĕzut.

Institutul este împărţit în treĭ secţiunĭ:

Secţiunea medicală. — Această secţiune este împărţită în două marĭ apartamente, unul pentru dame şi unul pentru bărbaţĭ.

In ambele apartamente, elegant mobilate, se pot lua, după aprecierile medicilor *duşĭ sistematice, duşĭ scoţiane, fricţiunĭ în cearceafurĭ, Halbad, inpachetărĭ, sudaţiĭ în cutiĭ.*

Secţiunea higienică. — In această secţiune se pot lua la orĭ-ce oră din zi *băĭ calde de putină* în căzĭ de metal saŭ de marmură cu duşĭ recĭ sistematice.

Băĭ de vaporĭ cu duşĭ de vapor şi duşĭ recĭ aşezaţĭ la fie-care bancă.

Sala de duşĭ sistematică şi *basin de înotat* iarnă; Camera uscată, încălzită cu aburĭ pentru masagiu, foarte proprie persoanelor ce nu pot rezista la căldura aburilor.

Secţiunea electrică cu curenţĭ permanenţĭ şi faradaicĭ.

Sala de gimnastică medicală, înzestrată cu toate aparatele necesare, etc.

*

Cantitatea de apă necesară acestuĭ stabiliment, fiind servită de Primărie într'un volum maĭ mult de cât suficient, face ca ea să fie tot-d'a-una proaspătă şi limpede, în cât este o adevĕrată plăcere pentru persoanele ce se folosesc de băĭ, fie ca mijloc de vindecare fie ca higienă, la care dacă adaogăm şi amabilitatea d-luĭ dr. Erdreich, administratoruluĭ, precum şi a întreguluĭ personal, mulţămirea este deplină.

T.

ULTIME INFORMATII

— —

D-nul Dr. Asaki a fost trimes, de Eforie în unire cu guvernul, la Berlin ca să studieze cu de-amănuntul vindecarea tuberculozeĭ, de la însuşĭ profesorul Koch. La reîntoarcere, d-rul Asaki va face, pe o scară întinsă, inoculaţiunĭ **gratuite** *la institutul de hirurgie, precum şi experienţe în serviciul sĕŭ de clinică de la Colţea.*

Direcţiunea căilor ferate a decis crearea a patru inspectorate de tracţiune cu reşedinţa în Craiova, Bucureştĭ, Galaţĭ şi Iaşĭ.

Aceste inspectorate se vor compune din un Inspector, un sub-Inspector, doĭ controlorĭ şi patru impiegaţĭ.

Atribuţiile acestor inspectorĭ sînt de a revizui maşinele şi materialul rulant, cum şi de a îndestula staţiile din circumscripţia sa cu maşine saŭ vagoane, în cazul când s'ar simţi necesitate.

Crearea acestor inspectorate se va face pe ziua de 1 Ianuarie.

In astă noapte vom avea o eclipsă lunară parţială care se va vedea şi în Bucureştĭ.

Inceputul eclipseĭ va fi la orele 1, 1 minut şi 52 de secunde iar sfârşitul va fi la ora 5 şi 34 m. dimineaţă.

Primim prin poştă următoarea scrisoare, asupra căreia atragem atenţiunea Onoratuluĭ parchet de Ilfov.

In ziua de 30 Octombrie, a. c. locuitorul Nicolae Dobrin din cătunul Căldăraru, pendinte de comuna Cernica din Ilfov, după ce a maĭ bĕut ce-va prin Cernica, se duce la cârciuma primaruluĭ M. Argirescu din Căldăraru, unde are ca interpus pe unu Grigorie. Aci espusul sătean cere a i se aduce una oca vin şi dupĕ ce o plăteşte se cinsteşte cu săteniĭ Ilie Apostol şi Oprea Nicolae tot din Căldăraru. La plecare cârciumarul primaruluĭ apucă pe nenorocitul Nicolae Dobrin a plăti de a doua oară vinul. Consumatorul rĕspunde că i l-a plătit. Cârciumarul nu vrea să ştie şi ia la bătae pe espusul N. Dobrin. Pacientul bătut în faţa acelor săţenĭ şi a unor copiĭ ce veneaŭ de la şcoală către casă se duce acasă şi spune soţieĭ sale Stana şi fiiceĭ sale Maria că 'l-a bătut cârciumarul primaruluĭ şi că va muri. Culcându-se în pat a doua zi N. Dobrin se găseşte mort. Sgomotul se împrăştie prin sat şi mortul stă neîngropat patru zile.

Primarul ca să'şĭ apere pe omul sĕŭ şi a nu i se închide stabilimentul, dresează acte falşe, înşeală parchetul şi în ziua de 3 Noembre corent capătă voiă a se înmormînta omorîtul fără nicĭ o constatare locală.

Cerem o anchetă în localitate şi desgroparea mortuluĭ, iar autopsia să se facă nu de medicul plăşi ce stă în bune relaţiunĭ cu primarul ci de un Doctor inparţial, căcĭ omorul este săvîrşit şi făptuitoriĭ nepedepsiţĭ.

G. Păpuşoi

Gălăţeniĭ, recunoscĕtorĭ d-luĭ V. A. Ureche pentru donaţiunea biblioteceĭ sale liceuluĭ din Galaţĭ, i-aŭ făcut o frumoasă surpriză prin aşezarea bustuluĭ d-sale în sala biblioteceĭ chiar în ziua serbăreĭ inaugurăreĭ sale.

Bustul d-luĭ Ureche a fost lucrat de cunoscutul sculptor d-l Hegel.

D-niĭ licenţiaţĭ şi asistenţĭ în Farmacie sunt rugaţĭ a se întruni Mercurĭ 14 curent la orele $4^1/_2$, în sala societăţeĭ „*Unirea*", casele Lahovari, din calea Victorieĭ, avênd de discutat chestiunĭ de interes comun.

Semnalăm D-luĭ director general al C. F. R., pe casierul magazieĭ de mare iuţeală, de la gara de Nord, care ţine pe ceĭ carĭ aŭ afacerĭ acolo, câte 30 de minute şi maĭ mult pentru liberarea unuĭ fract, care s'ar putea face în jumătate de minut.

Numitul casier, la asalturile ce i se daŭ, rĕspunde că are de lucru!... Pe urmă fumează douĕ treĭ ţigărĭ şi altele, iar clientul trebue să ţie trăsura până ce D-sa trimete să-ĭ cumpere mezelurĭ, vin —şi maĭ cu seamă vin.

Aşteptăm să vedem ce mĕsurĭ se vor lua contra acestuĭ şef de funcţionarĭ.

In tabloul numerelor obligaţiunilor comunale 5% ale împrumutuluĭ 13,200,000 (emisiunea 83) eşite la sorţĭ la $^1/_{13}$ Noembrie, şi publicat în numĕrul 663 al *Adevĕruluĭ*, s'a trecut din eroare Nr. 17,388 în loc de 18,388.

Facem decĭ cuvenita rectificare.

Intre soldaţiĭ regimentuluĭ 2 de roşiorĭ în garnizoană la Slobozia, s'a ivit tifosul.

Direcţia poştelor a introdus serviciul de poştă rurală zilnică în judeţele Teleorman, Vlaşca şi Buzĕŭ; cheltuelile le va suporta Statul şi judeţele.

Distribuirea corespondenţeĭ se face de către agenţĭ poştalĭ călărĭ saŭ cu cariole carĭ la apropierea de comune încep a suna din goarnă şi notariĭ carĭ sunt însărcinaţĭ cu distribuţia, prin această nouă organizare, primesc corespondenţa spre a o distribui, predând pe aceea care trebue expediată maĭ departe.

Când o să fie generalizată în toată ţara această bună mĕsură?

De oare-ce nicĭ în ziua de 8 Noembrie nu s'a putut întruni numĕrul de membri prevĕzut de art. 98 din statute, consiliul central al societăţeĭ funcţionarilor publicĭ convoacă o nouă adunare generală Duminecă 18 curent, ora 1 p. m. în sala Nr. 18 a palatuluĭ Universităţeĭ.

Bustul bătrânuluĭ nostru artist Mateĭ Millo va fi aşezat în curînd în foyerul Teatruluĭ Naţional; acest bust este lucrat de tînărul elev al şcoaleĭ de Bele-Arte din Bucureştĭ N. Suhĕr.

Toţĭ ofiţeriĭ în rezervă carĭ nu s'aŭ prezintat la Corpurile lor spre a lua parte la manevrele din toamna aceasta, aŭ primit citaţiunĭ spre a se înfăţişa înaintea consiliuluĭ de rĕsboĭ al corpuluĭ al II-lea de armată.

Procesul lor va veni înaintea consiliuluĭ de rĕsboĭ în Decembre.

Atelierul mecanic al Direcţieĭ Poştelor şi Telegrafelor a fost înzestrat cu toate aparatele necesare la orĭ-ce fel de lucrărĭ pentru telegrafie, telefon şi toate lucrările carĭ se ating de electricitate.

Lucrările necesare se fac acum în ţară la atelierul direcţieĭ şi nu se maĭ trimete în străinătate spre a se face reparaţiĭ.

Cât despre costul lor, aceasta o ştie numaĭ direcţiunea Telegrafelor.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.